

گردشگری، جغرافیا و محیط زیست پایدار

جاذبه‌های گردشگری در منطقه حفاظت شده کوه گنو براساس تنوع گونه‌های گیاهان

سجاد امیری^۱، رضا عرفانزاده^{۲*}، کیان نجفی تیره شبانکاره^۳

۱. دانشجوی کارشنای ارشد رشته مرتعداری، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تربیت مدرس، ایران
۲. استادیار گروه مرتعداری، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تربیت مدرس، ایران
۳. استادیار پژوهشی، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی هرمزگان

Email^{2*}: rezaerfanzadeh@modares.ac.ir

Tel.*: 09373181169

چکیده

هر یک از توان‌ها و جاذبه‌های زیست محیطی که با نقش فراغتی انسان در ارتباط هستند به گردشگری، اشکال متفاوتی می‌بخشند و موجت تنوع فعالیت‌های فراغتی و چشم اندازهای گوناگون گردشگری میگردند. گونه‌های زینتی موجود در این منطقه حفاظت شده *Rheum ribes*، *Dianthus macranthoides* و *Senesio glaucus*، *Gymnocarpus decandr* سالانه به عنوان توریسم و گردشگری جذب می‌نمایند. حضور سه گونه انحصاری ایران *Pterocephalus Zhumeria majed* و *Mentha mozaffariani* که منحصر به استان هرمزگان می‌باشند در ضمن *Acacia tortilis*، *Acacia orfeta* و *Elionorus royleanus* که اندمیک ایران نمی‌باشند در ایران منحصراً در استان هرمزگان پراکنش دارند که در محدوده منطقه حفاظت شده گنو انتشار دارند نیز به اهمیت جاذبه‌های گردشگری این منطقه می‌افزاید. با بررسی ارزش تعدادی از گونه‌ها، گونه‌های زینتی ۲ درصد مجموع کل گونه‌های بررسی شده را تشکیل دادند. پراکنش گونه ریواس (*Rheum ribes*) در ارتفاعات میانی جذابیت چشمگیری دارد. از گونه‌های گلدار منطقه حفاظت شده گنو میتوان به گونه چندساله پامچال صخره‌ای (*Dionysia revolute*) اشاره نمود که با گل‌های زردرنگ در فصل بهار جلوه‌گری می‌کند که باعث جذب گردشگران زیادی در آن منطقه می‌شود.

کلمات کلیدی: توریسم، گونه‌های زینتی، پامچال صخره‌ای، ریواس، هرمزگان